



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Рев 733/2022  
20.10.2022. године  
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Вулетић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Суботици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 627/20 од 23.09.2021. године, у седници већа одржаној 20.10.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против става другог изреке пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 627/20 од 23.09.2021. године, као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против става другог изреке пресуде Вишег суда у Суботици Гжрр 627/20 од 23.09.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Суботици Прр1 436/19 од 01.04.2020. године, која је исправљена решењем истог суда Прр1 436/19 од 15.06.2020. године, ставовима првим и другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 39.095,16 динара на име главног дуга и износ од 100.644,46 динара на име камате на главни дуг обрачунате до 11.05.2009. године. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу за исплату законске затезне камате на износ од 39.095,16 динара надаље и на износ од 100.644,46 динара почев од 11.05.2009. године до исплате, као и ради исплате законске затезне камате на износ од 5.644,04 динара (део потраживања које је исплаћено) од 11.05.2009. године до дана правноснажности решења о главној деоби 30.08.2019. године. Ставом четвртим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 23.400,00 динара, у случају доцње са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до дана исплате. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Гжрр 627/20 од 23.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена је првостепена пресуда, која је исправљена решењем истог суда од 15.06.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова састава жалбе у износу од

14.400,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова састава жалбе у износу од 12.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, побијајући је у одбијајућем делу одлуке о камати, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом одлучено је о накнади имовинске штете која је тужиоцу изазвана повредом права на суђење у разумном року, којом је тужена обавезана да наведену накнаду плати. О овом праву тужиоца и о доспелости законске затезне камате на тај износ новчане накнаде, судови су одлучили уз примену материјалног права која је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари, а тиче се примене одредаба члана 85. и 93. Закона о стечају, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права у погледу периода досуђене законске затезне камате.

Такође, пресуде нижестепених судова не одступају од закључка Врховног касационог суда Спп 6/2016 од 02.11.2018. године, допуњеног на седници Грађанског одељења од 27.09.2019. године, у погледу законске затезне камате на потраживања утврђена правноснажним пресудама против дужника – друштвених предузећа у стечају, а која се обрачунава до дана отварања стечајног поступка.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст.1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП, прописано је да ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према одредби члана 2. истог члана не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

Под главним захтевом у смислу цитираног члана 28. ЗПП, подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењима сматрају захтеви странке који се истичу поводом или у вези са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против одбијајућег дела одлуке о камати на главни дуг (периоду за који тече камата), дакле против дела пресуде којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија тужиоца недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић